

Giát Mô Nâu Nam

Đặt voi xe vào nhà, Sơn chạy ngay lên phòng và đóng cửa.

Chỉ 3 giờ sáng. Mọi người vào giờ này thì Sơn đã ngủ rồi. Những ngày lại khác. Sơn cùng các bạn vừa mới giao thừa về. Vui, những mệt.

Còn hết quan ao ngoài, Sơn lên giường nằm. Chỉ 2 chén rượu nhỏ mà làm Sơn choáng váng. Cùng tại mọi người ép qua, chỗ này thông Sơn đã có uống rượu nữa.

Vậy là sáng một năm mới, năm Tân Tí. Năm con rắn, chắc mọi người sẽ tròn trịa thôi. Ồ, mà năm nào bốn bạn cùng rủ Sơn đi chơi và cùng giao thừa, những năm này Sơn thay có gì khác.

Sao vậy nhé? à, phải rồi, năm này chúng nó có bạn gái cả, chỉ con Sơn và Hoa. Nhưng mà, Hoa học tại Hà Nội, chắc nó cũng có bạn gái ở trên ấy. Nhóm của Sơn có 4 đứa, Sơn, Hoa, Quang và Phong thì Quang và Phong có bạn gái ở cùng phố. Những cùng nhớ mọi năm, từ lúc giao thừa chúng nó đã gọi Sơn và cùng nhau kéo đến nhà Hoa. Năm này đến phiên Hoa mà. Phong chờ có xe máy. Sơn giao chìa khóa cho Phong và nói:

- Chạy từ từ thôi nghe ông, ngày Tết đừng uống rượu làm rồi.

- Vâng, thưa tiểu thư.

Cùng là con trai cả, những Sơn lại có vẻ đang thơ sinh, nói năng nhỏ nhẹ nên toàn bộ chúng nó gọi là tiểu thư. Lúc này thì Sơn thay khách chủ, những lâu rồi cùng quen. Mà cùng là, từ lâu Sơn cũng đã chìa khóa cho Phong. Nếu không có Phong thì Sơn từ chạy xe chỗ không chịu ngồi sau ai cả.

Mà cùng là. Trong nhóm 4 người thì Sơn lại quý nhất Phong. Phong to, cao, và lại đẹp trai nữa. Và nhiều thuở nhất là ngồi sau Phong đỡ đỡ tay lên vung eo san chắc mà không bị phản bội. Phong cũng quý Sơn lắm. Lúc nào cũng làm một vẻ sợ cho Sơn. Nhiều khi đi chơi xa, Phong thông gianh mang hết đồ của Sơn. Lúc Sơn cũng thay ngại trước bạn bè, những Phong gạt đi và nói: "Thôi đi tiểu thư, mang nặng về lại ôm, uống công bạn bè lo lắng".

Sợ thức thì Sơn cũng thích Phong lắm. Sơn không hiểu sao từ 2 năm nay, Sơn lại không thích gần gũi với con gái. Nhìn Phong cao và đẹp, Sơn lại ao ước gia đình cũng đỡ đỡ vẻ hình nhẽ vậy... Những lúc ngồi một mình, Sơn chỉ mong đỡ đỡ có Phong bên cạnh, đỡ đỡ Phong ôm ấp, vợ về nhẽ với một người em nhỏ...

Đã đến nhà Hoa. Phong gọi to:

- Thằng Hoa đâu rồi, ra đón khách quý.

Hoa đi ra cùng với một người nữa. Anh nhìn và khẽ gật đầu chào. Từ nhiên Sơn bị cuốn hút bởi vẻ mặt rất đẹp trai của anh. Sơn nhìn anh chăm chăm. Anh cũng nhìn Sơn và cười thật đẹp.

- Trời, vui quá. Tôi đang lo các ông mãi vui với bố mà quên tôi. Vào nhà đi, nay chúng mình có khách quý rồi.

Cả bốn vào vào nhà Hoa. Hoa đã chuẩn bị sẵn, trên bàn bày ăn bánh kẹo, một chai sâm panh và một ít trái cây. Quang và Phong ngồi vào 2 ghế sofa, Sơn muốn ngồi cạnh Phong lắm, những đành ngồi vào ghế ghế dài, ngồi diện với Phong. Ngồi ở giữa ghế là Hoa, và người ngồi ở đầu phía kia.

Hoa nói oang oang (tính nó vẫn vậy):

- Bây giờ chúng mình vui nha. Không lo gì nữa, tao xin phép bố mẹ rồi. Chúng mình vui thật lâu nhớ mọi năm nhé. Cả năm mới có một ngày mà.

Quang nói lên tiếng:

- Không đỡ nữa, tao nói trước là tao chỉ vui đến 1 giờ thôi, tao có hẹn với bạn là cùng đi hai lúc rồi.

- Tao cũng vậy - Phong tiếp lời - Bạn hẹn tao 1 giờ đến xong nhà và ra mắt với cha mẹ rồi.

- Mới 20 tuổi à, may mắn tao hơn ha? - Không phải vậy nữa - Phong phản bác - Chúng tao thân nhau lâu rồi, phải bao nhiêu lần đỡ đi chơi với nhau cho bằng hoàng hôn. Con việc kia à, con lâu.

Sơn xấu mặt khi biết Phong đã có người yêu. Bao nhiêu hồng thư trong ngày này năm tiêu tan rồi hết. Vậy là, Phong đã có người để che chở, nó không còn đỡ đỡ Phong chiều chuộng nhớ mọi khi nữa.

- Vậy ha? Con tiểu thư?

Sơn gạt mình khi nghe Hoa hỏi đến mình.

- Gì cô?

- May cũng có người yêu rồi ha? Nay có phải về sớm không?

- Tao à Tao không thêm yêu.

- Bố mẹ phải về ha?

- Ai bảo chúng may cứ gọi tao là tiểu thư.

Sôn thay anh bạn mới quay lại nhìn và trong mắt anh có vẻ gì đó rất lạ. Những, Sôn đang buồn vì Phong đã có người yêu nên thôi dài và nói tiếp:

- Tao không bạn gì cả, những lúc này mẹ tao đang là phải về sớm.

- Ờ, vậy thôi, chúng mình chơi đến 1 giờ, sau đó tính sau. - Thằng Hoa có vẻ tiếc - à, mà quên chưa giới thiệu. Anh Hoàng học cùng với tao, nhà ở Hà Nội, những ông bố lại ở gần đây. Anh Hoàng hơn chúng mình 2 tuổi, là con một đây.

- Rất hạnh phúc được làm quen với các bạn - Hoàng nói - Quê Hoàng ở gần đây, ông bố già rồi. Năm nay Hoàng về quê ăn tết với ông bố, nhưng Hoa rủ ở lại thêm này cho vui, vì quê Hoàng là miền núi, chưa có điện. Sáng mai Hoàng mới về với ông bố. Nay các bạn cho Hoàng vui chung với nhé.

- Thế thì tốt rồi. - Thằng Quang lại nói - Nhà có thằng Hoa và tiểu thỏ đang anh thì chơi tết. Tiểu thỏ nhớ nhé. - Ờ, tao cũng chưa hề được một lúc thôi, tao phải về sớm mà - Sôn buồn bã trả lời.

Thằng Hoa đứng lên, có vẻ trình trong:

- Tao mời sam panh nhé. Hai ba....

Một tiếng nói "bốp", cả bốn cùng vội tay.

- Tiểu thỏ uống gì? - Phong quay sang hỏi Sôn - Nước ngọt nha.

Long Sôn nhớ âm lại được Phong quan tâm nhớ mới ngay.

- Không được, cô phải uống một ly nữa.

- Những mà nó không biết uống - Phong nói nhớ quát

- Tập mà uống thì chờ, ai lại còn trai mà....

- Thôi, cô mà uống lấy một ly - cả bốn cười đùa.

- Vậy tao uống một ly thôi nhé. Sau tao không uống nữa đâu.

- Nào, dzô..... 100% nha.

Sôn nhận mất nửa ly rượu lên môi. Nó không dám uống ngay mà chỉ từ từ nuốt thử nước vừa cay, vừa đắng đó. Rất nhanh, Sôn thấy anh Hoàng uống cạn ly rượu của mình và anh mời ly cho Sôn, sau đó lại uống cạn. Bốn kia đang mãi ngửa cổ uống nên không nhìn thấy.

Sau đó, mọi người cùng uống rượu và nói chuyện luyện thuyên. Sôn không uống rượu, nó ngồi nhìn Phong, nhìn Hoàng và nghĩ vu vơ, hai tay nó đặt hồ xuống ghế. Tự nhiên nó lại liếc sang nhìn Hoàng. Hoàng nếp quai. Anh có râu quai nón, mặc dù đã được cao những vẫn còn vết mờ mờ. Anh mặc chiếc áo pull có mũ cục phía trước, và khoác một cái áo da bên ngoài. Mắt Sôn dừng lại ngay nơi cổ áo nơi hồ cục. Một hàng lông mày xoăn ngay góc Hoàng làm cho Sôn thấy thích thú. Sôn nhìn tiếp xuống dưới. Anh mặc quần jeans bó sát lấy bắp đùi to và khỏe. Một màu ngói lỵ tổng. Tự trước đến nay Sôn chưa thấy Phong nếp, giờ nó mới được nhìn thấy một người nếp hơn. Mà kia, một khối to, lúm lúm ngay giữa hai đùi của Hoàng.... Vì quan bố, nên Sôn nhớ nhìn thấy lần đầu một cái gì tròn, mà dài... Nhìn tới đó, tự nhiên Sôn thấy nóng ran cả người, và thấy tổng tóc nó hai thế.

- Nhìn kia, thằng Sôn đó mắt.... Hay là cùng muốn có người yêu rồi? Nam mới tao chúc may có người yêu nha.

- Không phải đâu - Thằng Phong nói - Tại chúng may gặp nó uống rượu đó.

- Rượu sam panh ày mà - Thằng Hoa nói to - Phải nữ còn uống được. E, tiểu thỏ, nay tôi là chủ nhà, chúc ông một chén được không? Có gang thì mà. Nam thì thôi nay ai lại không biết uống rượu?

- Ờ ha, uống thì - Thằng Quang cười đùa. Tiểu rồi, Sôn nghĩ. Những chả lẽ lại thế chúng nó biết mình là "tiểu thỏ" thật? Anh Hoàng không uống vì này, ai đó mình đây? Thôi thì đành nham mắt vậy.

Nó uống một hơi hết ly rượu. Người nó đã nóng càng thêm nóng. Và là chửa, cái buoi của nó lại càng lên, giát giát, y như cái ly rượu đổ vào đó. Sôn có vẻ hai đùi lại thế bốn bạn không nhìn thấy, những càng bờ ép, cái buoi của nó lại càng căng hơn. Nó thoáng thấy anh Hoàng nhìn nó và mỉm cười....

- à nha, nha tao mới có cái này hay lắm - Thằng Hoa nói - Tao vào lấy cho bốn xem.

Hoa đứng dậy chạy vào buồng. Anh Hoàng ngồi ngay xích lại gần nó. Anh ngồi hơi sát làm cho tay nó hơi lạnh lẽo lên đùi của anh. Nó lật up bàn tay lên đùi anh, và có cảm giác như có một luồng điện từ anh truyền vào người nó.

Thằng Hoa đã ra, tay bê một hộp vương to cỡ nửa cái bàn.

- Cái này phải tất nhiên thì nhìn mới nếp.

- Ờ tao tất nha. - Thằng Quang nhanh nhẹn đứng dậy tất nhiên.

- Từ từ, tao chưa thấy công tác - tiếng thằng Hoa.

- Tập mà mới thì, chờ nếu may thì chơi với bố buoi tôi thì sao? ha ha....

Trong bóng tối, bóng anh Hoàng đứng chắn lên, và bàn tay Sôn rồi chùng vào hàng anh. Sôn khẽ im, những lại thấy anh cúi gập người thì ép sát tay Sôn vào chơi ày. Thằng Hoa đã tìm được công tác và bắt lên. Một ánh sáng quàng chạy quanh cảnh

ban phao hoa, ban nhạc "Happy new year". Trong khi chung mai nhìn nổi chôi của thang Hoa thì Sơn áp hân tay vào cu của anh Hoang. Không thấy anh Hoang phản ứng, nên nó mạnh dạn nắm lấy la bóp nhẹ nhẹ. Tờ lâu, Sơn van ao ước nổi nhìn buoi của ngỗi khác, nổi cam nó vào tan tay. Những, nó rất sợ mỗi ngỗi biết nên chưa dám nói với ai. Nay nó đã nổi cam này, mặc dù phải qua lớp vài quan, những nó cũng thích làm. Chao ôi, buoi của Hoang mới to làm sao. Sơn thích thu gang tay ra nổi thờ, nó phải dài đến 18 phân là ít. Nếu chỉ có hai ngỗi, chắc hẳn nó đã luôn tay vào bên trong quan của anh rồi...

- Thôi, đã 1 giờ rồi - Thang Quang lên tiếng - Tao phải đi thôi, kéo mãi lại bỏ mồi này.

Sơn vội rút tay về rồi lên núi mình trèo khi liền bắt sang. Mặt Sơn nổi nhô. Nó liếc sang nhìn Hoang, những không thấy anh biểu lộ gì cả.

- Tôi cũng phải đi này. Tiểu thờ cho Phong mượn xe nha, ông cô ô này chôi với Hoa là anh Hoang. Lát nữa Hoa chôi tiểu thờ về nha, nhờ về sớm kéo mẹ mang.

Sơn bỗng ghét Phong. Cái này, đã có ngỗi yêu rồi còn giả bộ quan tâm đến ngỗi ta.

- Thì xe này, ông cô đi với ngỗi ta đi. Con tôi tôi lo nổi mại.

- Ờ vậy đi nha.

Anh Hoang và Hoa tiến chân mỗi ngỗi ra cửa, xong quay vào, Hoa nói:

- Hay là chúng mình cùng ra chưa xem ngỗi ta hai lúc đi.

- Ờ, hay này. ô Ha nói mỗi ngỗi cùng hay ra chưa niệm giao thừa làm. Những chưa cơ xa không?

- Cùng gan thôi, đi xe của em, chỗ ba. Nay ngày tết chắc canh sát hơi không phát nữa. Hoa dắt xe ra. Anh Hoang nói:

- Sơn be ngồi giữa, anh ngồi sau.

Sơn lại tiếc. Giả nhờ nó nổi ngồi sau anh Hoang, nó đã có nhiều kiện nổi ôm anh, và biết đâu lại nổi sờ... Nghĩ tới này, buoi của nó lại công công. Sô Hoa biết cu mình đang công, Sơn không dám ngồi sát vào Hoa mà cô dèch ra phía sau. Va, lỏng nó lại nổi áp sát vào cu của Hoang, cu anh cũng đang công. Hoang giật nhẹ tay lên eo của Sơn, mặt hơi nghiêng. Sơn cảm thấy hơi thô của anh pha vào tai, và nó thấy một mùi rất lạ. Phải rồi, mùi của đàn ông....

Nên chưa. Mỗi ngỗi đi lại này nam rất nóng. Hoa đồng ý và nói:

- Anh Hoang và tiểu thờ nóng này nha, em vào chưa có kiểm soát lúc này nam cho hen.

Nó cười và chạy bên. Chỉ còn lại Sơn và anh giữa bên ngỗi. Sơn im lặng nhìn anh năm phút. Hoang cũng nhìn Sơn từ từ. Cả hai ngỗi im lặng. Sơn thì ngồi trên yên xe, còn Hoang thì ngồi kế bên. Một lúc lâu sau.

- Sơn bang tuổi Hoa hả?

- Vâng à, chúng em cùng học với nhau. Những em thì rất giỏi học.

- Sơn có bạn gái chưa?

- Em ghét con gái lắm - Sơn nói nhanh

- Sao vậy?

- Em cũng không biết. Em chỉ đi chôi với bạn thang Hoa thôi, nhưng bây giờ chúng nó có ngỗi yêu hết rồi. Lúc này....

Sơn vội đồng ý. Suyt nữa thì nó nói ra là nó rất thích anh, và lúc này nó đã nổi bóp vào cu của anh.

- Lúc này sao? - Hoang hỏi

- Dạ, không có gì - Sơn nói lặng.

- Anh biết rồi.

Anh biết rồi? Vậy là Hoang đã biết là Sơn thích Hoang? Chắc hẳn là nhờ vậy, và chắc Hoang cũng thích Sơn nên mới cho Sơn nổi sờ vào cu anh.

Hoang rồi chôi nóng và cùng ngồi lên yên xe, choàng tay ôm ngang eo Sơn. Sơn cũng ôm tròn ngỗi mình mô ước trong vòng tay của mình. Hơi ngồi với nhau nhờ một cặp tình nhân thật số. Một lát, Hoang nói:

- Anh biết, những em nóng cho ai biết nữa nhé. Không những ô này, mà ngay cả ô Ha nói, Sài Gòn cũng không ai nóng tình này.

- Vâng, em chỉ sờ mỗi ngỗi cười che, bởi mẹ em buồn.

Hoang hôn nhẹ lên má Sơn rồi nói:

- Hoa ra rồi kìa.

Sơn buông anh ra trong tiếc nuối. Giả nhờ không có Hoa thì thích biết bao. Hoa cảm một canh lúc to và nói:

- Nóng quá. Chắc hai ngỗi chôi tôi sốt ruột lắm hả?

Sốt ruột cái gì chứ. Nó quy, sao không đi thôi sang luôn. Sơn nghĩ, buoi van đang bỏ bỏ chất trong quan.

- Ra công viên ngồi chôi nha.

Ra đến công viên, cả bốn tìm một ghế dài và cùng ngồi. Hoa chợt nói:

- ay quen, tiêu thổ chạy rồi mua may lon nồc ngọt về uống rồi. Này giờ uống rượu nhiều khát nồc qua.

Lại rồi kìa! May sao Hoang nói:

- Ai lại bắt tiêu thổ vất vả? Hoa chạy rồi.

- Vả chèn trong chùa vắng mệt hết hồi này. Thôi, nhanh chiều các ông vậy. Chờ nhé.

Bong Hoa khuất dần trong rừng tôi. Sơn vội ôm ngay lấy Hoang:

- Anh ơi!

- Gì em?

- Em sợ lắm. Những mà, em không cam lòng mình nồc.

- Có lên em à. Anh cũng nhớ em thôi. Gia đình và xã hội, cả một gánh nặng. Anh hỏi em nhé.

- Dạ ?

- Vậy khi em muốn, em làm thế nào?

- Em thử dần thôi. Khó lắm.

- Anh cũng vậy. Anh chỉ mong có người hiểu nồc anh nhớ em.

- Vậy anh cũng không có bạn trai hả?

- Chưa.

Anh lại trầm ngâm. Cả hai cùng im lặng trong khi hai bàn tay cùng lan mồi cu nhau trong rừng tôi. Sơn mạnh dạn cho tay vào bên trong quần Hoang. Chợt qua, nhích dần, nhích dần. Đây rồi, ngón tay Sơn đã chạm vào đầu cu ướt ướt. Sơn khẽ cười trong sung sướng.

- Ha ha, đây rồi.

Lại cái giọng kỳ lạ. Chợt qua, mất hết hồng thủy.

- Thôi, gần 3 giờ rồi, rồi về kéo mẹ tôi lại mong - Sơn thôi đi. Về gần tôi nhà Sơn thì gặp Phong.

- E, tiêu thổ, về nhà tôi rồi ông lấy xe mà về.

Sao lúc này nhìn cái mặt của Phong lại ghét.

- Thôi, Hoa nhờ Phong về giúp. Tôi về ngay đây, muốn rồi.....

Mãi suy nghĩ, Sơn bỗng nhồm đay và nhìn xuống. Trời ơi, tôi nghiệp cái buổi của mình (Sơn có thói quen ngủ trưa). Nó khao khát bao lâu, thêm muốn bao lâu, nay bỗng nhớ nhất nồc thì lại mất. Sơn ao ước nồc cùng Hoang nằm này, nồc ngủ cùng giường, tay trong tay, và còn làm gì nữa nữa? Sơn suy nghĩ mong lung. à bỗng trỗi nó có đọc một truyện do ai đó gửi cho nó bằng e.mail. Họ gọi là gì nữa? ồ, phải rồi, GAY story. Sách báo thì gọi là ngôn tình nam, còn xã hội gọi là pe nữa. Sơn ngồi đay bắt computer và lúc tìm câu truyện cũ. Thật lâu nó mới tìm thấy. Chọn FONT SIZE 75, cho auto scroll, Sơn nam đọc truyện mà nó cứ nghĩ đến Hoang, hình dung ra các nhân vật trong chuyện là Sơn và Hoang.... Nó thiếp rồi trong nỗi thèm khát....

Một cái gì nhẹ nhàng bao khắp cơ thể Sơn? Một cái gì ướt ướt khẽ lướt lên mồi Sơn? Chao ơi, nư hơn đầu gối, nư hơn chày bong của tình yêu. Hoang ơi, em yêu anh lắm. Còn hơn em nữa rồi anh. Sơn há miệng, và một hồi âm toả vào cơ thể Sơn, hai cái gối xoan lấy nhau, hai vòng tay ghì chặt.

- Sơn ơi, anh ... yêu.... em lắm. - Hoang thì thao, ngót quàng trong nư hơn.

- Em cũng vậy. Em thêm khát nồc ở bên anh.

Hoang ôm Sơn ngồi dậy. Anh ôm chặt Sơn vào lòng. Sơn cũng ôm chặt anh, nó hơn mồi, hơn mặt, hơn tai anh. Sơn hôn dần xuống cơ Hoang, một tay ôm lồng Hoang, còn tay kia gõ từng nút áo. Đây rồi, ngực anh đây, hiện hiện trỗi mặt. Sơn ngắm từng đầu vú và mút nhẹ. Một số khoái cảm dâng lên trong Sơn, và Sơn mút vú Hoang ngay một mạnh hôn. Hoang ngại ngùng xuống giường và ghì đầu Sơn thật chặt. Anh hôn ngửi, miệng kêu không thành tiếng:

- Sướng quá. Sơn ơi, anh sướng quá.... Những mà, em bui thôi, anh có sửa đầu?

- Không cần sửa, chỉ cần tình yêu của anh thôi. Sơn đáp. Nó lại reo lan mồi trên ngực Hoang, liếm khắp cả ngực, cả nách Hoang sung sướng. Sơn đưa dần gối xuống phía dưới và đồng lại nư hơn Hoang. Nó liếm thật lâu, liếm cả lợi ròn, cả máy sôi long quanh gối. Trong lúc đó thì Hoang vội tay xuống nam lấy cu nó mà xoa nhẹ nhẹ. Trời ơi, sướng quá. Nó reo rú không thành lời, còn Hoang cũng ở ở trong cơ.

Cười nồc khoa thán lộng, nó vội hét tung chiếc cúc quần và hơi há kéo fec-mô-tuya. Hoang hôn ngửi, Sơn tuốt luôn cả quần jeans lẫn quần lót của Hoang. cái buổi của Hoang bắt ra, lỏng lẻo, bong nhoang. Sơn chụp vội trong tay, nó nham mặt lại. Cu của anh đây ồ? To quá. Trời ơi, em hạnh phúc quá Hoang ơi. Tay Sơn xoa cu Hoang, xoa cả hai hơn cả. Nó mồi mặt ra nhìn. Trời kìa! Cu Hoang to, dài, lại hơi cong. Cái đầu bóng lông gát gát nhờ mồi chao. Cả một nắm long rền rậm rạp kéo dài từ ròn, ôm lấy gốc cu và lan toả ra hai bên hàng. Hoang hôn ngửi quan quai trong số khoái cảm. Sơn cúi đầu xuống thấp hơn, nó hơn, nó liếm lên vùng bụng dưới của Hoang, dùng mồi nư chau chuốt từng sợi long rền nhanh xoan tất

của Hoang. Nó hơn lên hai hơn cả, liếm dọc theo cu Hoang, liếm vào cái đầu cu nữa, rồi lồi ngoay nhẹ vào khe ô giữa Nó làm nhô vẩy rất lâu, và không biết chán.

Hoang dùng hai tay kéo đầu Sơn ra khỏi hang, rồi ngang mặt và lại hơn Sơn say đắm. Núi hơn này môi thốc sờ chừa rãnh hồng vỏ tình yêu. Nha môi Sơn ra, Hoang nói nhỏ:

- Sơn ôi, em có sướng không?

- Sướng lắm. Lan đầu tiên trong đời em nhớ biết nên tình yêu.

- Lúc này em bu vù anh hả? Vù anh không có sủa đâu. Anh chỉ cho em cho bu mà có sủa nhẹ. - ô đầu anh?

- Bu cu anh đây. Em bu cu anh rồi. Anh yêu em lắm.

- Bu cu à anh? Nhớ em sô....

- Không sao đâu em, khi chúng mình đã có tình cảm với nhau, thì bu cu sẽ làm cho em nhớ nhớ khoái cảm tốt rồi.

- Nhớ em chừa bu cu lan nào, có để không anh? em sô không làm cho anh sướng à.

- Không kho đâu em. Em cố hơn nhẹ nhẹ, rồi liếm quanh đầu khat... ồ, mà kho nói qua. Tổ em sẽ biết thôi mà. Anh tin chắc em sẽ bu cu anh thật giỏi. Bu rồi em ngoan.

Không phải giục đâu anh. Chỉ cần nói nên đây là em muốn làm rồi. Em sẽ bu cu anh ngay đây.

Sơn tổ hơn xuống cam và tòi ngực của Hoang. Sơn hơn nưm vù làm cho Hoang cảm giác gai ốc chạy dọc lên lan da nhay cam của Hoang, ngoài ra Sơn còn mút và can. Hai tay của Sơn cũng tiếp ống cùng lúc, chạy lên chạy xuống ngực và bụng của Hoang. Trong khi "cái đầu ru" của Sơn cơ quết và giữa hai núi của Hoang .

Sơn hơn Hoang xuống đàn, tòi rốn của Hoang. Lồi của Sơn liếm vào cái lỗ rốn làm cho Hoang nhột nhột không tả. Cái nóng ấm ướt ướt thật khác thường!

Nhích xuống dưới chông một tác, Sơn hơn vùng lông rậm rạp mọc quanh "hạ thể" rãnh công công . Bàn tay của Sơn chà sát bên trong hai núi làm cho Hoang có giát sung sướng quên rồi là "cái đầu ru" của Sơn cơ sát đầu gối của Hoang khi Sơn ôm eo cái mòng. Cho tới lúc này, Sơn van chừa cho bàn tay rãnh vào cu của Hoang, tất cả chỉ là cái miệng nóng bỏng bao trùm! Nhiều lần càng làm cho Hoang càng sung sướng hơn nữa...

Sơn hay con rất trẻ, và hoàn toàn chưa có kinh nghiệm. Chính nhiều lần làm Hoang rèn lên sung sướng với cùng và Hoang đã xin Sơn làm ơn chạm bàn tay vào cu của Hoang!

Hoang mê mẩn và nhìn xuống trên rãnh đầu của Sơn khi Sơn liếm đầu khat của Hoang lan đầu tiên. Một cái ren khe nạc trong cơ hồng và tiếng thô phì phào thoát ra khỏi hai môi của Hoang cùng lúc mình của Hoang trần cồng lại hồng thư cái rãnh mẹ. Hoang liền tổng tòi môi của Sơn khép chặt, mặt to nham nghiêng rãnh say mê thông thốc cái vỏ mẩn mẩn tiết ra tổ đầu khat.

Núi hơn thổ hai của Sơn thật là thỏa mãn. Nó mạnh bạo với cặp môi rong, nướu miệng của Sơn trải dài vòng quanh cái buoi nóng ấm. Sơn hơn xuống rồi ngọc hanh, bên trái rồi bên phải. Hoang phải là tòi rãnh thoát sờ sung sướng lúc rồi.

Cu Hoang càng lúc càng to nhờ muốn nói tung ra. Sơn bắt rồi ngọc hanh trong lòng bàn tay và bop nhẹ vào những sợi gan rãnh có that. Lan đầu tiên, Sơn súc thật mạnh cu của Hoang bằng cả hai tay. Miệng Sơn nuốt gan hết chiều dài của cái buoi. Hoang cảm giác miệng của Sơn rãnh mút mạnh "nó" nhờ ngửi ta ngấm ổng hút rãnh uong can lý sinh tòi.

Sơn rèn nhẹ nhàng và nó làm cho Hoang không bao giờ quên nhớ cảm giác rồi . Đầu cu của Sơn ướt rãnh, liền tức an vào báp chuối của Hoang. Đầu Sơn nâng lên nâng xuống, kẻ cái miệng ngay đầu cu Hoang và mút chun chut làm cho Hoang có cảm giác nhờ mình nhờ là cái bong bong bì xì hơi rãnh tổ tòi teo lại nhờ xịu lại. Hoang ngọc đầu day rãnh xem Sơn rãnh bu cu. Nhìn khuôn mặt thô sinh để thông và cặp môi mòng ướt càng làm cho Hoang thay hạnh phúc với ngàn!

Tinh khí của Hoang nhờ muốn trao ra khỏi cửa miệng. Sơn đồng nhờ đã biết nhớ nhiều rồi. Khi rồi môi của Sơn bong ngoàm chặt vòng quanh đầu cái buoi rãnh tang sờ ma sát. Cái lồi của Sơn rãnh khat càng lúc càng nhanh làm cho Hoang tê tê khoan khoái hết cỡ. Trong khi rồi bàn tay Sơn xoa bop rồi hơn dài thật mạnh nhờ ép bóc tinh hoàn này ra dòng khí rãnh set. Than thế Hoang bong giát liền hơi nhờ con vật giáy vùng tróc khi chết. Mau chạy rần rần trong cơ thể của Hoang . Sướng với cùng! Hoang xuất tinh nhờ rãnh giải thoát tất cả các cang cô và thể lồi. Cu ban rồi rãnh thăng vào cơ hồng của ngỗng tình rãnh giới một tia rãnh set trang rãnh. Hai chân Hoang giáy rãnh rãnh một cách với cô. Sơn choàng ngỗng qua rãnh đàn sờ giáy của Hoang lại. Lúc rồi Hoang bong nam im rãnh hồng thư cảm giác tinh khí tràn qua cái buoi rãnh chạy vào cửa miệng của Sơn. Hoang con thay là Sơn rãnh nuốt tinh khí của Hoang xuống cơ hồng. "ồ, ồ."

Môi của Sơn ngấm ngay đầu khat trong khi vai giọt tinh khí trang trong cuối cùng ồ vào cái lồi nóng ướt của Sơn. Tất cả xảy ra trong chớp mắt, và Sơn tiếp tục mút mạnh buoi của Hoang nhờ muốn rút hết xương tủy của Hoang vậy. Hoang ồ rang cái ngát ngay rồi kéo dài mãi mãi.

Khi than thế Hoang ngại quí xuống. Hoang nhận ra Sơn van con chừa ngỗng mút đồng thể của Hoang. Sơn đồng nhờ muốn vật hết chất bôi trong ngỗng của Hoang ra thì phải. Sơn mút nó một cách ngon lành nhờ rồi trẻ con rãnh mút kéo

